

Redacțiunea, Administrațiunea și
Tipografia:
BRASOVU, piața mare Nr. 22.
Brisori retracate nu se pri-
mesec. Manuscripte nu se re-
trimis.
Birourile de ananțuri:
Brașov, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primese în Viena
Budaj, Mosse, Hausenstein & Vogler
(Uta Maas), Heinrich Schalek, Alois
Berni, M. Dukes, A. Oppel, J. Dan-
enberg, Anton Mezei, Eckstein Bernat;
in Frankfurt: G. L. Doube; in Ham-
burg: A. Steiner.
Prețul inserțiilor: o serie
garmoniu pe o colonă 6 cr.
și 30 cr. timbru pentru o pu-
blicare. Publicări mai dese
după tariful și învoială.
Reclame pe pagina III-a o
serie 10 cr. v. a. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL III.

„Gazeta” este în fiecare zi.
Abonamente pentru Austria-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiunea, piața mare
Nr. 22, etagiul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un esemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atâtă abonamente câtă și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 222.

Brașov, Mercuri 4 (16) Octomvre

1889.

Nou abonament

la „GAZETA TRANSILVANIEI.”

Cu 1 Octomvre 1889 stilu vechiu
s'a deschis nou abonamentu la care în-
vităm pe toți amicii și sprijinitorii foicei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe trei luni 3 fl.
pe șase luni 6 fl., pe un an 12 fl.

Pentru România și străinătate: pe trei
luni 10 franci, pe șase luni 20 franci, pe un
an 40 franci.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria: pe un an 2 fl. pe
șase luni 1 fl.

Pentru România și străinătate: pe un an 8
franci, pe șase luni 4 franci.

Abonarea se poate face mai ușor și
mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vor abona din nou,
se binevoiescă a scrie adresa lămurită și
a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.”

Brașov, 3 Octomvre v.

A mai vorbitu unul din cori-
feii dietei unguresci, deputatul
Ugron Gabor, reprezentantul ora-
șului Kecskeket.

Acestu deputat din stanga es-
tremă trece de unul din cei mai
mari oratori ai dietei și de om
de spirit. El s'a ocupat, ca și
Apponyi și Iranyi, cu cabinetul
Tisza și cu planurile sale de re-
formă administrativă.

Elu impută cabinetului Tisza,
că nu e tare de spirit, nu e pre-
vedător și nu e omogen. Tisza
a violat constituțiunea, nu opo-
ziția.

Acum se încercă Tisza, dice
Ugron, de a governa mai departe
în contra opiniunii publice cu o
majoritate parlamentară, care în
realitate nu reprezintă majorita-
tea locuitorilor țării. După ce Tisza
a stăpinit toate principiile din si-

nul partidei sale, elu voiesce
acum să introducă administrați-
a de stat. Se face așa de mare
propagandă pentru acesta admi-
nistrațiă încât începe a deveni
populară. Nimeni nu spune însă
ce va să fiă în adevăr administra-
țiunea de stat. Fiecare își închi-
puesce sub acesta administrațiă,
ce i se pare mai bun și mai fru-
mos, când însă se va redica vâ-
lul, atunci ea se va arăta în totă
uriciunea ei.

Ugron găsește că funcționarii
municipali se bucură că se va in-
troduce administrațiunea de stat,
căci vor scăpa odată pentru totdeauna
de alegeri. Ei nu se gândesc însă
că atunci vor deveni numai o ju-
căriă în mâna guvernului, care îi
va strămuta după trei luni în alte
regiuni ale țării, unde vor aștepta
ca nisce birocați neași avansarea
lor. Ei nu vor sta în acea le-
gătură cu publicul ca funcționarii
aleși, ci vor cerși posturile lor
în antișambrele ministrilor.

Nicăiri, nici în oraș, nici în
comitate nu este administrațiunea
de reșea ca în ministeriul de in-
terne. După ivirea afacerii Kokan
s'a căutat în ministeriul de in-
terne un statut privitor la admi-
nistrațiunea casselor, dar nu s'a
aflatu nici unu.

Are multă dreptate Ugron
când dice, că nu alegerea, ci can-
didarea a stricat administrațiunea,
căci printrănsa s'a paralisat li-
beria alegere. Fișpanii candidază
numai pe acela, care s'a înscris
în biroul lor ca servitor.

Contra alegerii greșite era ca
remediul controla municipiului in-
suși și a ministeriului. Tisza însă
nici acestu controlu neînsemnat
nu l'a exercitat, ministeriul a
devenit numai și numai o espe-
ditură a fișpanilor.

Dacă Tisza dice acum, că ad-
ministrațiunea e rea, să nu-i credeți,

esclamă Ugron, căci vă înșelă.
Elu voiesce se desvețe pe popor
de ași exercita libertatea sa. Dar
noi nu putem să abdicăm în
favorele statului.

Administrațiunea de stat nu e
liberală, adaugă Ugron, căci pu-
terea de stat se exercită numai
de către puțin, de către aristo-
crațiă preșerată cu inteligență.
Administrațiunea de stat ar omori
interesul pentru viața publică.

Cassarea alegerii funcționari-
loru dă lovitură de mörte auto-
nomiei, care constituie ași puterea
„națiunii.”

Ugron susține că acesta auto-
nomia au adus-o Ungurii din Asia,
afirmare cu atâtă mai ciudată cu
cât se scie că Asia este lăgănu
despotismului.

În fine declară Ugron, că ră-
mânerea lui Tisza în cabinet, va
aduce cu sine căderea lui și a
partidei sale, și apelază la conlu-
crațiunea armonică pentru libertate
și autonomia municipală.

Despre naționalități n'a făcutu
nici Ugron măcaru cea mai mică
amintire, cu toate că ca Sécuiu din
Ardél ar trebui să scie ceva des-
pre existența lor și ca pretinsu
luptătoru pentru libertate ar mai
trebui să scie, că numai în unire
cu ele se poate asigura acesta li-
bertate.

DIN AFARĂ.

Țarul în Berlin.

Diarele străine se ocupă acum de
însemnătatea toasturilor împăratului Wil-
helm și Țarului, rostite la prânzul
de gală în Berlin.

„Neue freie Presse” dice, că toas-
tul Țarului a fostu cât se poate de
rece, de-o „răcolă de Siberia”, și că
acesta atitudine rezervată a Țarului va
fi salutată cu bucurie în Rusia.

În toastul împăratului Wilhelm II,
care a accentuat amicitia de o sută de
ani dintre dinastia germană și rusă și care

și-a exprimat dorința, ca acesta amici-
țiă să se cultive și în viitor, se exprimă
— dice „N. fr. Presse” — politica prin-
cipelui Bismark. Amicitia Germaniei o
poate avé Rusia în totdeauna, dacă se va
alătura la liga de pace. Pentru acesta
amicitia Germania ar fi adus pute și
jertfe înainte cu 12 ani. Acum s'a schim-
batu situațiunea.

„N. fr. Presse” încheie articolul
său astfel:

„Cumcă Alexandru III nu umblă
după amicitia Germaniei, s'a scitutu încă
înainte de toastul său. Elu n'a avut
niciodată simpatia pentru Germania.
Dar se mai scie, că după părerile sale
personale dănsulu preferă mijlocele di-
plomatice unei hotăriri cu puterea ar-
melor. Alexandru III vrea pace, dar nu
vrea să fiă alături cu Germania păzito-
rulu acelei păci, cu care o acțiune orien-
tală a Rusiei nu se poate uni. Elu ar
dori o pace, sub a căreia egidă Rusia
să-și potă restabili influința ce a per-
dut-o în peninsula balcanică.

Acesta concepțiune despre pace este
ceea ce se numesce în Rusia politica
mănei libere. Ce-i drept, panslavisti
înțelegu sub acesta mână liberă liberta-
tea de a încheia la o binevenită oca-
siune alianță cu Franța și de a-și face
drum cu sabia în Balcani, dar Alexan-
dru III nu e înțelesu în punctulu acesta
cu panslavisti, elu împărtășesce senti-
mentele lor contra Germaniei, dar nu
dorește de a provoca un războiu gröz-
nicu, al căruia rezultat nu e sigur.
Acesta dispozițiă a Țarului s'a exprimat
și în toastul său. Elu n'a vrutu să
apară ca amic al Germaniei, cum nici
nu este și cum nu se poate mărturisi
chiaru din considerațiă pentru sentimen-
tele poporului său. Numai așa se poate
tălmăci toastul Țarului.”

SCRILE DILEI.

Seghedinul se dărimă și L. Tisza
benchetuesce. Alegătorii din Seghedin ai
lui Ludovicu Tisza au găsit cu cale
să-i dea acestuia un banchet la 9 Oc-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

(3)

De-ale Chinezilor.

Asupra poporului chinez s'a scris
föte mult. Cu toate astea sunt föte
interesante unele date dintr'un tractat,
ce l'a publicat de curändu br. W. de
Treuberg sub titlul: „Chinezii în colo-
niile engleze și olandeze.”

Ce privește în genere caracterul și
dispozițiunile intelectuale ale Chinezilor,
autorul spune, că sunt vrednice de laudă
plăcerea de lucru, răbdarea, tenacitatea,
cruțarea, lipsa de trebuințe și zelul după
erudițiune; de altă parte enumeră între
insușirile caracterului lor și lăcomia de
ban, năsuința de a câștiga, chiar cu mij-
loce neierate, egoismul, infidelitatea,
patima de joc și îmbuibarea.

Chinezii sunt poporul viitor al
Asiei, între împrejurări al întregii lumi;
direcțiunea spiritului lor e oglinda fi-
delă a curentului capitalist ce dom-
nesce ași pretutindenea. Religiunea lor
nu e de natură a produce o direcțiune
ideală a spiritului: ea torméază aceea
basă, ce e necesară pentru un popor

cu dispozițiuni realiste și cultivate, și
pe care tatăl întemeiază educațiunea
fiului său din cea mai fragedă etate.
Astfel se întâmplă, că micul Chinez
din colonii intră în școla poporală deja
cu vederi föte dezvoltate despre viață
și întrece în curändu pe conșcolarii săi
europeni.

Peste tot Chinezul e superior
Europenului în privința spiritului și a
fiscului; inteligența sa caracteristică îi
asigură o existență strălucită ca comer-
ciantu, ce și-o dobândesce în colonii pe
lângă grea muncă.

Sănătatea lui nu se poate sdruncina.
Atât la ecuator, cât și în nordul
celu ghețos, Chinezul lucră și în
nopte fără să se plângă cătuși de puțin.
Elu vrea să câștige în cel mai scurt
timp posibil atăta, ca să potă începe
un mic comerț. Dacă a ajuns odată
micu comerciantu, va ajunge föte iute
și mare comerciantu; se'nțelege, că nu
trebuie să cercetezi, dacă în acesta stră-
duință a sa se folosese totdeauna de
mijlocele cele mai oneste. Dacă cu spe-
culațiunile sale nu isbutesce, atunci dă
simplu falimentu și cu unu fondu de

rezervă, ce și-l'a scăpatu, își caută no-
rocul într'o altă colonie. Veți bine, că
în patria sa nu-i vine la socotă să facă
astfelu de manipulațiuni, pentru că fal-
imentul fraudulos se pedepsesce acolo
cu mörte.

Pe cât de supus și modestu se
arată Chinezul la începutul dezvoltării
carrierei sale neguțătorești, pe atât de
cutezător și consciu de sine se portă
el ca mare comerciantu față cu colegii
săi europeni. Elu joca föte iute pe
„domnul distinsu” și e chiar föte risi-
pitoru, mai cu sémă când e vorba d'a
mari vađa familiei sale ori a rasei sale
față cu Europeanul ori cu indigenii. Așa
și serbările populare chineze, nunteleși alte
festivități sunt splendide și costă sume
mari. Precum au scitutu Chinezii să se
stabilească în scurtu timp în Indiile en-
gleze și olandeze, totu așa isbutescu a
se stabili și în Australia și într'o mare
parte a Americii.

Br. de Treuberg face atenți pe Eu-
ropeni, să nu cheme în Europa pe Chi-
nezii, căci pretutindenea, unde se stabi-
lesce Chinezul, le face lucrătorilor in-
digeni la începutu cea mai mare concu-

rență, apoi vine comerțul mic în mâinile lui
și în urmă se face stăpân pe comerțul
mare.

În urma superiorității aptitudinilor
lor spirituale și corporale, precum și a
colosalei lor puteri de producțiune,
Chinezii sunt — după părerea lui Treu-
berg — poporul viitorului. Cu pasu
siguru, cu stăruință de fieru mergu ei
spre țelul lor: d'a domina singuru
Asia. Și durere, lăcomia de câștigu a
Europeanului e de vină, că Chinezii au
ajunsu în punctul de ași ală desvol-
tării. Englesii au fostu în prima linie,
cari din lăcomia de câștigu îl-au deș-
chis Chinezilor căile comerciale și cu
mărfurile europene și cu invențiunile și
sciințele europene li-au deșchis drumul
în imperiul de mijlocu. Acestea au de-
venit în mâinile Chinezilor dibaci și
conșcii de ținta lor o armă grozavă în
contra Europei.

Ca încheiere mai făcemu cunoscute
și observațiunile unui medicu englezu,
care trăesce în China, asupra Chinezi-
lor, observațiuni care n'arü trebui să
trécă nebagate în sémă de Europeani:

tomvre n., pôte pentru-că li-a reconstruită cu miliónele statului Seghedinul, ca să se dărime acum. Din cauza această „Pesti Naplo“ scrie un articol aspru în contra lui Ludovic Tisza, comisarul r. pentru Seghedin, și, cu privire la espectorarea acestuia din Seghedin, în care s'a asemănat cu Anteu, observă cu ironia fôia ungresă, că sub picioarele lui Anteu era tare pământul și nu s'a dărmată ca cheul din Seghedin.

Bólă de vite. În Tergul-Muresului bântue în mod epidemic bôla de gură și de picioare între vite, capre, oi și porci. Din cauza această suferă comerțul, fiind oprită tîrgul de vite și de produse. S'a oprită tot-odată și pășunarea împreună a vitelor. Se dice, că bôla ar fi fostă adusă aci dela Elisabetopole.

Școla teologică ungresă din Aiud se transferă la Clușiu. Deja în adunarea dela 9 Octomvre a districtului bisericesc reformată din Ardél, ținută în Clușiu, s'au dărut peste 1200 fl. de câțiva membri, pentru ca să se întîmpine cheltuielile de transferare.

Trahomă. În Oprea-Cârțșora s'au bolnavit de trahomă (bólă egiptenă de ochi) 29, în Streja-Cârțșora 23, în Arpașul de sus 17 persoane.

Din cauza bolei de gură și de unghii ce bântue între vite, se temă Clușienii că tîrgul anual din Noemvre va fi slab. Cu deosebire suferă comercianții de lemne din cauza punerii orașului sub oprire.

Viriliști români în comit. Sibiu sunt: Iónu Popa, avocat; Partenie Cosma, directorul „Albinei“; Atanasiu Cimponeanu, jude dela tablă în pens.; Iónu Hanea, Protopop; Dr. Octavian Rusu, avocat; Zaharia Boiu, protopop; Dr. Stefan Pécuaru, avocat; Dr. Iónu Moga, medic; Iónu Dregan, notar public; Iónu Preda, avocat; Nicolau Vidrighin arendaș (Rășinar); Dr. Aurel Brote, directorul „Transilvaniei“; Iónu B. Comșa, arendaș (Seliște); Iónu Onița, comerciant (Sebeș); Iacob Arsenie, proprietar de pământ (Gurariului); Teodor Munteanu, proprietar de pământ (Rășinar); Iónu Măcelaru, proprietar de pământ (Mercurea). Membri suplenți: Petru Petra, proprietar de pământ (Sibiel), Nicolau Hudașianu, proprietar de pământ (Topârcea).

Foc. În Boarta (ori în Mihaileni, jupânilor ungueri, cari numiți ambele localități „Mihalyfalva“?) au suferit

Lipsa de nervosită este semnul caracteristic distinctivă în cultivarea spiritului acestei rase. Chinezul pôte scrie ziua întregă, să lucreze ziua întregă, să stea în aceeași poziție ziua întregă, pôte țese, pôte face foițe de aur, să sculpteze os de elefant, să severscă totdeuna și vecinic lucrările cele mai monotone și mai plicticoase, fără să se arate vreodată slăbit, obosit ori iritat. Chinezul trăese ca o mașină, care, pusă odată în mișcare, nu se mai opresce.

Acastă însușire se observă deja în cea mai fragedă etate. În China nu găsesci copii îndărătnici ori neastemperați. Toți sunt cuvincoși și sedă și de și în școlă fără sferturi de oră libere și fără jocuri de recreație. Sportul și jocul sunt pentru Chinez lucr nefolositor. El pôte dormi între mașini duruitoare, în larmă asurzitoare, în strigăte de copii ori în cërta omenilor mari, — pe pământ, în pat, pe un scaun, — în scurt, ori unde și în ori-ce poziție place.

Êta de ce Chinezii trec de poporul viitorului.

șese economi o pagubă de 823 fl. În Tapu au suferit patru economi o pagubă de 1004 fl. În Șinca veche au ars șura plină de bucate și cotețul de porci al lui Damaschin Munteanu; paguba e de 379 fl. În Raba Tamas, comit. Șoproń, a fostă Mercurea trecută un foc care a mistuită mai întrega comună, din 841 case au mai rămas numai câteva.

O reuniune catolică s'a înființat în Pesta, cu scop de a aduna pe catolici, a întări și a face părtași de sprijin moral și material.

Restaurația în vila Kertsch s'a deschis din nou de către d-lu Emil Adam, care promite a mulțami publicul atât prin mâncări și beuturi forte bune, cât și prin serviciu prompt și în toate privințele bine organizat. Se însărcinează a servi în salonul restaurantului banche, nunți și ori-ce petrecert.

Voluntarii pe un an.

Reproducem în cele următoare câteva puncte din noule dispoziții ce s'au adus cu privire la calificațiunea voluntarilor și cu privire la esamenul de oficer.

În sensul acestor noule instrucțiuni, la instruirea voluntarilor pe un an este a se ține sêmă de împrejurarea când voluntarul nu ar sci destul de bine limba germană, și propunerea, mai ales în primele luni ale instrucțiunii, *trebe explicată pe deplin în limba maternă a voluntarului pe un an.* Mai cu sêmă comanda școlare și oficerii propunători sunt dator a nîsi într'acolo, ca voluntarii pe un an să însușescă cunoștința limbei germane în măsura, în care le este de lipsă pentru serviciu.

Esamenele de oficer în rezervă ale voluntarilor pe un an se vor face începînd dela 16 Septemvre la comanda despărțimentului pentru răboiu. Esamenul teoretic se împarte în scripturistic și verbal. Esamenul scripturistic constă în nisce scurte lucrări asupra temei ce se va da din partea acestei comanda.

Ca privesc limba, în care este a se face esamenul, noule regulament dice:

„Esamenul teoretic este a se face în limba germană, ca una care este limba de serviciu a armatei comune. Este de ajuns, decă cei ce se supun la esamen sunt în stare a arăta, că pot înțelege într'atâta, într'atâta o recere această serviciul. Așa-déră din partea acelora, a căroră limbă maternă nu este limba germană, nu se recere nici o predare fluentă, alésă, și nici la exprimarea în scris nu se recere o perfectă cunoștință de limbă.

„Decă ei corăspund condițiilor de mai sus și decă cred, că cunoștințele lor și le pot espune mai bine într'o altă limbă, ca în cea germană, în cursul esamenului se pôte concede elevilor ca să se folosescă de limba loră maternă. Sêu de o altă limbă, pe care o sci mai bine, în țerile coronei ungresce cetățenilor se concede să se folosescă de limba legală a statului (în Croația și Slavonia de limba croată). La compunerea comisiunilor de esaminare trebe să se țină sêmă, ca cel puțin doi membri din comisiune să fiă versați în limba pe care elevii pot să folosescă la depunerea esamenului.

Comisiunea esaminătoare trebe să arate, decă acei voluntari, cari din cauza nedepunerii esamenului au fost obligați să servescă încă un an, sunt ei vrednici de a se lua în deosebită considerație și a li-se permite să repeteze instrucțiunea teoretică în ore care școlă pentru voluntarii pe un an, respective decă pot ei să se instruzeze mai departe în cunoștințele practice spre a deveni oficeri în rezervă. Aceia, cari se pörtă rău în decursul acestui an, arată că

sunt inconșii de datorința lor, sêu n'au făcut destul progres în instrucțiune au să fiă eschiși dela instrucțiunea pentru gradul de oficer în rezervă și vor servi în companii. Tuturoră voluntarilor pe un an, obligați a servi ală doilea an, li-se îngădue după espirarea anului ală doilea de prezență să depună esamenul de oficer în rezervă, se înțelege din tôte obiectele prescise în planul de învățămînt.

Convenția comercială cu România.

Sub titlul acesta cetim în „Neue freie Presse“:

În cursul săptămănei viitoare ministrul de esterne român, d-lu Lahovary, întorcîndu-se dela Paris, se va opri în Viena, unde va petrece câteva zile. Dela această vizită se așteptă, că va oferi ocaziunea, de a se lua în discușiune și raporturile vamale între Austria și România; ba unii au mers așa de departe de au anunțat înainte încheierea unei convenții provisorice.

Răboiul vamal, care esistă acum de mai mult de trei ani (1886), a causat ambelor părți mari pagube și decă și-si dau silința în România a dovedi, că li-a succés a câștiga alte deuseuri, totuși este neîndoiost, că România a suferit perderi însemnate și că acestea într'o țără atăt de mică apasă mult mai greu în cumpănă, decăt perderile, ce le-a suferit comerțul Austro-Ungariei. Dér ori-căt de vedită sunt tôte aceste fapte, totuși în România, durere, numărul celor cari pîtrund lucrul încă nu este destul de mare, ca să facă pe șovinștii incarnați a înțelege ce e bine, și astfel e forte îndoios, că guvernul român de aqi, chiar decă ar considera ca imperioasă și de dorit o apropiere economică către guvernul austriac, posede în țără puterea să și esecute un program de pace economică cu Austria. În faptă însă guvernul austriac nu i-s'a făcut nici o notificare în această direcțiune, și ceea ce privesc înțelegerea provisorică, despre care se vorbesce, e din acel motiv neprobabil, că se intenționează așa ceva, fiindcă în anul 1891 espiră tractatele comerciale esistente ale României, de aceea în currend va veni timpul, d'a se lămuri asupra direcțiunii definitive a politicii comerciale.

Remăne după tôte astea numai de dorit, ca d-lu Lahovary să folosescă prezența sa cel puțin pentru a face cale unui schimb de păreri asupra raportului politic vamal al României către monarhia austro-ungară; o terminare însă a răboiului vamal, durere, deocamdată nu e de așteptat.

Correspondența „Gaz. Trans.“

Năseud, 4 Octomvre 1889.

Đia de 4 Octomvre este pentru noi Năseudenii o serbătoare școlară. În 4 Octomvre 1863, adevăta onomastică a Maiestății Sale Impăratului-Rege Francisc Iosif I, s'a deschis prima clasă a gimnasiului din Năseud, numit „Gimnasiul Francisc Iosif I“, până în anul trecut, când regimul ni-a înterdis denominațiunea această. Din 1863 încôce đia de 4 Octomvre s'a serbătorit în fiecare an, mai ales de către corpul didactic și junimea școlară dela gimnasiu, și încă la început cu zel deosebit: cu transparente, ovațiuni pentru Maiestate și fundatorii gimnasiului, serviciu divin și petreceri cu joc. De astădată însă serbarea a fost simplă și rece afară din cale; se vedea, că este vorba a se implini o ceremonie, eredită din timpuri mai bune, dér pentru care astăđi nu se mai simte nici o însuflețire.

În presera đilei, când începuse deja a se întuneca, școlarii gimnasiului espiră din sala de gimnastică și se înșiră înaintea gimnasiului, în fața risalitului din mijloc, unde edificul își are în-

trarea principală. În fața această a gimnasiului sunt 63 de ferestri; din aceste erau iluminate singur numai 4, două dela cancelaria directorului, două dela odaia conferințelor profesore, situate una de-a drépta și alta de-a stînga intrării. Celelalte 59 de ferestri se înfășau ca totu atâtea goluri întunecate. Nici o flóre, nici un transparent!

După ce școlarii își ocupară locurile predestinate, profesorul de musică F. comandă, ca școlarii „choriști“ să esă din rënduri înainte frontului; lângă ei se postară și cei 9 școlari, cari purtau felinare cu lumină aprinsă. Acest „chor“ de 15—20 școlari cîntă câte două strofe din „Imnul poporal“ din „Astăđi virtutii belice străbune“ (imn compus de fericitul director Lazar la deschiderea gimnasiului) și din „P'alu nostru stégă e scris“, le cîntă monoton și trăgănat ca la morți. Bieții „choriști“ nu sciau de rostul nici măcar testul strofelor cîntate, deși ele au o etate de 10, 26 și 40 de ani. Ceialalți 200 de gimnasiști n'au avut altă rolă decăt a sta pasivi și a privi.

După „Imnul poporal“ un student de clasa a opta urcă prima platformă a intrării și strigă: „Să trăiescă Maiestatea Sa Impăratul-Rege Francisc Iosif I!“ Școlarii repetă de 3 ori: „Să trăiescă!“ După a doua cîntare același student strigă din același loc: „Să trăiescă patriei și susșinătorii acestui gimnasiu!“ Școlarii repetă érași de 3 ori: „Să trăiescă!“ Acum directorul gimnasiului, d-lu Ciocan, rosti un mic discurs ocașional, simburele căruia a fost o apostrofă a junimei gimnasiile: se nu uite de marile jertfe ce le-au adus grănișerii pentru înființarea și susșinerea acestui gimnasiu, ei, cari au avut și au destule trebunțe locale, căroră le-ar fi putut face față cu banii aceștia.

Bine a făcut directorul gimnasiului, că a vorbit astfel școlilor, și cred, că nu mă înșelă presupunînd, că a vorbit la o altă adresă, la adresa acelor membri din corpul profesoral, cari uitându-și cu totul de jertfele grănișerilor și de scopurile acestora cu înființarea institutelor de cultură, nu și impun nici o rezervă în purtarea lor...

A doua și s'a oferit un serviciu divin de către Reverendissimul d-nu vicar Moisiu, cu asistența părinților cateheți: Pavelia dela gimnasiu. Născuțiu dela școla primară și Macavei dela școla elementară profesională. La acest serviciu divin au mai luat parte și școlarii și școlărițele dela școla primară cu învățatorii lor și vre-o câțiva reprezentanți dela primăria comună. La finea serviciului: doxologia, rugăciuni pentru Maiestatea Sa, și puține cuvinte către școlari, rostite de părintele Pavelia.

Cu atâta s'a terminat serbătorea; căci gratulațiunile, ce profesorii gimnasiului le-au făcut, după serviciul divin, în corpore colegilor lor Dr. Malaiu și Mazanec, pentru că aceștia au implinit 20 de ani de serviciu la acest gimnasiu, și colegul Barțiu, fiindcă a fost pensionat deja cu un an mai înainte, au avut un scop cu totul particular.

Cum vedeți, noi Năseudenii nu prea avem talentul de a organiza serbători școlare. Alții la đile de aceste arangează sedințe publice, cu cântări, declamațiuni, disertațiuni și discursuri ocașionale; noi ne mulțămim a căuta an de an aceleași cântări, cu deosebire numai că din an în an le cîntăm tot mai rău, deși plătim doi profesori de musică. Ca ocaziunea această ne mai plătim și tributul de „recunoștință“ către cei ce ne țin, către bătrâni grănișeri, cari — așa le place lor a se lauda! — „au îndurat ger și arșiță, fôme și sete și și-au versat sângele, cu o rară bravură, pe tôte câmpurile de luptă ale Europei, numai ca să adune averi pentru școlă“, strigându-le „Să trăiescă fondatorii și susșinătorii școlilor!“ Cu această ne-am plătit de ei pe un an întreg. Cu

deputatul mai multu' nici ca ni-se
poate cere.

Noi, generațiunea mai tineră, sun-
tem crescuți în vederi mai moderne.
Fi ai timpului de azi, cum am pute
noi să nesocotim între altele crederul
se scurte și bun, compus din trei
„incheieturi“ numai: a lucra puțin, a căș-
tiga mult și a trăi bine.

Aceleași vederi moderne le avem
și în administrațiune. Vedeti D-vostre,
abia de vre-o câți-va ani stăm în frun-
tea treburilor și rezultatele sunt uimi-
toare. Ni-a succedut a încărca fondul
școlar cu o datorie de 64,000 fl. v. a.,
a desființa școlile triviale (3) și a pune
bazele la desființarea altor două școle
„normale“. Se poate, că dănuind încă
școlile acestea și putându noi să ne cân-
tăm și mai departe în tignă cântecul
nostru predilect:

„Lumea mea și-a ta Măria
Pe la șura cea pustie“,
rândul desființării se via și la noi. Ce
ne pasă? De noi e îngrijit. Mai de-
parte? „Après nous le deluge“, cum dice
Francescul, românește: după noi po-
topul! **Petri.**

Discursul presidiului al d-lui I. Vulcanu,
ținut la deschiderea adunării generale a so-
cietății pentru fondul de teatru român, în
Caransebeș, la 17/29 Septembrie 1889.

Onorabilă adunare generală! Nu pot
să tănușesc, că emoționat iau cuvên-
tul să deschid această adunare gene-
rală a societății pentru fondul de teatru
român.

Întrunirea această, în care văd cu
plăcere și o ghirlandă frumoasă de dame,
răvind toți pentru un scop înalt și
mare, pentru un scop cultural-național,
face să mi tresară de bucurie inima și
să mi tremure buzele când vreau să tă-
mănesc această impresiune.

Căc! ce impresiune poște fi mai miș-
cătoare pentru un om de inimă, de cât
aceea când vede pe frații săi de un
sange adunați să lucreze pentru cultura
națională?

Trăim în secolul civilizațiunii,
când nu puterea brutală, ci numai cul-
tura înaltă poporele. Dér numai în
generală nici cultura nu este de ajuns;
trebuie să aibă și ea un atribut ce îi
dă putere, un timbru, anume particu-
lar al ei, ce o deosebesce de alte cul-
turi: acest atribut, acest timbru este
naționalitatea ș.a. cultura națională! Etă
paladiul existenței sale. care tot-odată
li scrie numele în cartea nemuririi.

Cultură și naționalitate! Dér cum
se potrivesc acestea? — vor întreba
unii. Civilizațiunea, dicu densii, e cos-
mopolită. Știința n'are colorit național;
noțiunile de drept, de matematică, de
chimie, de fizică și de tot ce constituie
știința pozitivă, sunt universale: de
aceea ar fi absurd a vorbi d'o arit-
metică, d'o logică șeu d'o fizică națio-
nală. Asemenea și legile estetice sunt
aceleași pentru toate nemiurile. Cultura
n'are naționalitate. Nu există dară nici
cultură națională.

Este oare-i-care adevăr în această
obiecțiune. Recunoștem, că științele
essacte n'au nimic d'a face cu naționa-
litatea; dér trebuie să și spunem din
capul locului, că ele nu sunt fântănil,
din care isvoresce cultura naționașă.
Acesta se plămădesce în sângele și cre-
eri poporului; iese la lumină ca un ce
propriu, nou, original și neasemănând
la felu cu altul: se formă prin co-
lectiva lucrare spirituală a unui nemi;
și în cele din urmă represintă totă gân-
direa, totă aspirațiunea, totă activitatea,
totă spiritul, totă geniul unei națiuni.

Cultura națională este dér un ar-
bore, care-și are rădăcinile în sufletu,
în inimă, în sângele, în individualitatea
spirituală și fizică a unui popor...

Intocmai ca singuratici, au și po-
porele individualitatea lor. Originea,
clima, traiul, temperamentul, toate con-
tribuesc la formarea aceleia. Și întoc-
mai ca între omeni nu pot fi doi înși
deopotrivă asemeni în toate, astfel și in-
dividualitatea poporelor difere una de
alta. Ceea-ce pe una o înveselesc, pe
alta o întristeză; ceea-ce pe una o mân-
găe, pe alta o supără, și ceea-ce pe una
o încurajeză, pe alta o deprimă. Idealul
uniei poște fi tocmai grăza celeilalte,
căci fiecare are alte bucurii și alte du-
reri; alte aspirațiuni și alte stavile; alte
sentimente ce o însoțesc pe calea vieții;
ba chiar și sentimentele comune tuturor
le fac alte impresiuni, le exprimă altfel,
așa cum le inspiră sângele și tempera-

mentul, cum și individualitatea lor na-
țională...

Amorul, de exemplu, este un sen-
timent universal, comun tuturor po-
porelor. Și totuși ce deosebire este între
amorul Italianului, al Germanului, al
Francescului șeu al Englesului! Fie-care
iubesc altfel, fie-care exprimă altfel
sentimentul acesta. Unul e plin de
foc, în vinele lui pare că curge vâpaie;
altul devine melancolic și cu fața pa-
lidă suspină la lună; alți treilea e vial,
plin de umor și cu spirit; alți pa-
trulea cumpătată afară din cale; alți cin-
celea devine pessimist pentru neferici-
rea lui., și așa mai departe. Într'un
fel a cântat amorul Petrarca, în al-
tul Göthe, altfel Beranger, altfel Puș-
chin, altfel Burus, altfel toți poeții
mar. Lira lor, ce-i drept, cântă im-
presiuni individuale; dér din accentele
aceleia transpare ca prin o prismă ca-
racterul naționalității lor.

Musica este una din artele univer-
sale, care întocmai ca vorba e menită
să exprime sentimente omenești. Dér ce
deosebire în felul d'a le exprima! In-
tocmai cum fie-care popor are limba
sa, astfel își are și musica, prin care
destăinuie tainele inimei. Această musică
variază conform temperamentului. Una
e vială, alta melancolică; una ride, alta
plânge; una te 'nalță, alta te dobără,
Fie-care din aceste musică are un tim-
bru atât de specific particular, încât
trebuie să aparțină acelu popor, a căru
musică o ascultă, pentru ca aceea să-și
facă impresiunea ce-i produce. De aici
urmăz, că deși musica este o limbă uni-
versală, un popor abia pricepe musica
celuialt.

Chiar și musica clasică ce deosebir
mar a produsă! S'au format școle.
Astfel cunoșcem școla italiană, școla
franceză, școla germană, ca să nu mai
numim altele mai mici. Donizetti și
Verdi, Mayerber și Gounod, de-o potrivă
cu Richard Wagner sunt tot atâtea colum-
ne ale deosebitelor școle. Diferința între
ele e mare; dér nici că se poște altfel,
căci fie-care își are rădăcinile în musica
poporului său.

Și pictura! Au nu vine și ea 'n
ajutorul tesei noastre? Care artă repre-
sintă mai multă naționalitatea, decât
tocmai pictura? Murillo, Rubens, Ra-
fael, Tizian, Coriggio, Van Dych și toți
măstirii mari ai penelului n'au eternisat
ore pe până și idiomul lor național?
Dér școla spaniolă, italiană, germană și
celelalte ne 'nfățisăză totu tipuri din
rasa lor. Și 'n timpul mai nou, ta-
blourile lui Mateiko nu sunt ore nise
epopee fulminante în favorul nefericitei
națiuni poloneze? Șeu Verșaciagin nu ne
spune chiar și prin cea mai mică schiță
a lui, că este rus?

Nu cred, că e trebuință să invoc
în favorul meu și literatura. Cine nu
știe, că tocmai scriitorii aceia sunt mai
mari, cari represintă mai fidel geniul
națiuni lor? Incepând dela Homer,
Virgil, Dante, Cervantes, Lope de Vega,
Schiller, Iord Byron, Victor Hugo și
până azi, un șir de giganti ai spiritului
vine să probeze această.

Și 'n epoca modernă: Dickens, Tayer,
George Eliot și alții, nu ne-au făcut
iconă cea mai viuă a Angliei moderne?
Ohnet șeu Daudet nu zugrăvesc în
romanurile lor tot-déna morăvurile
franceze? Sardou și Dumas fiul nu se
ocupă în dramele lor cu predilecțiune
de destiunile, cari agit societate a din
care face și ei parte? Și romanșii, ii ruși,
atât de cetiți azi, în frunte cu Turge-
nieff, Tolstoi și Dostoievski nu ne înfă-
țisăză pretotindenea numai și numai
viața publică și privată a Rușilor?

Toți bărbații mari de litere, vechi
și noi, filosofi, poeți, autori dramatice,
romanșii, diariști șeu profesori s'au
inspirat din națiunea lor natală, această
li-a îndestrată operele cu farmecul ori-
ginalității naționale, care le-a deschis
calea 'n lumea civilisată, care le-a dat
sborul să se 'nalțe, să devie cunoscut
și să ocupe loc între autorii mari și
nemuritori. . . Etă dér naționalitatea
dând culturei sprigină, etă naționalitatea
ca mama culturei, etă cultura neputându
exista fără naționalitate. . .

Da, domnilor și dōmnelor, numai
o cultură este adevărată, cea națională.
Aceea, care-și are rădăcina în trupina
nemiului din care ne tragem; aceea, care
ținându comul de tradițiuni, morăvuri și
aspirațiuni, ne învață să ne iubim na-
țiunea și patria; aceea, care-și imprimă
caracterul în toate acele noastre publice
și private; aceea, care inspiră autorilor,
poetilor și tuturor artiștilor noștri
timbrul particular al procederii; aceea,
care se manifestă în înțrăga noastră
vieță ca un ce original, propriu al
nostru. ce ne deosebesce la felu de toate

națiunile de pe rotogolul pământului
și ce ne dă dreptul să ne ocupăm și
noi locul în mijlocul națiunilor culte...
Astfel de cultură voim noi Românii!

Și nu ne temem, că nu vom is-
buti! Originea, trecutul, aptitudinile,
succesele de până acumă toate ne întă-
resc în credința această. Suntem un
element cultural de prima calitate. In
massele noastre, întocmai ca pietrele
scumpe în creeri munților, stau ascunse
comore neprețuite. Abia câteva scose la
lumină, au pus lumea în uimire. Poesia
noastră poporală este în deobște admirată,
musica noastră a fost aplaudată la es-
posițiunea universală din Paris, artiști
români au luat acolo premii de rangul
primu, țeranca romană ni-a făcut din
rșboiului ei un tron al gloriei și
plugarul nostru din Bănătu ni-a creat
temelia teatrului național; pretutinden
Germanii classicității, pretutinden urme
și fapte, care ne îndemnă să dicem cu
mândria: „Est deus in nobis!“

Teatrul s'a considerat totdeuna
ca un organ pentru poleirea gustului,
pentru propagarea virtuților și pentru
rșpândirea simțului național.

Tragedia, scrie Napoleon în memo-
riile din insula Sta Elena, încăldeșce
spiritul, înaltă inima, crează eroi; prin
urmare Franca datoresce lui Corneille
o parte din faptele sale mărețe; și în
adevăr decumva densusl ar fi trăit în
epoca mea, l'așu fi făcutu principe. Tra-
gedia înaltă e școla omenilor mari;
deci principele are datoria s'o sprijine
și s'o rșpândescă.

Guvernele au și sprijinit încă din
vechime și până azi teatrele. Acest
sprijin a produs pe Aeschillos, Sopho-
cles și Euripides, pe Shakespeare și pe
Moliere.

Rolul important al teatrului ne-a
îndemnat și pe noi să formăm această
societate pentru crearea unui teatru na-
țional. Dér rezultatele nu sunt în
consonanță cu stăruințele noastre, cauza
e că suntem avisați numai la puterile
noșre și noi avem atât de multe lipse
de împlinit...

Cu toate acestea, avem mângăerea
că nisuița noastră n'a fost zădarnică,
avem o temelie sigură, dispunem de
un capital, care după unii și până
acum este de ajuns să facem incepu-
tul pentru realizarea scopului nostru;
dér după alții este mai bine să așteptăm
încă câtva timp, pentru ca apoi cu atât
mai sigur și cu succes mai complet
să putem atinge scopul final.

Ori când va sosi însă timpul acela,
putem constata încă de acum, că prin
capitalul ce-lu avem, succesul e asig-
urat.

Cu această impresiune vă salut, dom-
nilor și dōmnelor, și deschid aduna-
rea generală.

Literatură.

Călinarul Calicului pe an. 1890,
șeu călinar al humoristic și satiric
cu ilustrațiuni, alcătuit după gradurile
climatice ale pungei Românilor din totă
lumea. Anul V. Prețul 36 cr. șeu 1
franc. Cuprinsul: Cronologia pe an.
1890, șeu anii dela facerea lumii după
calicșca numărare; Partea curată calen-
daristică cu mai multe îndrumări și po-
vește economice. Urmăză apoi prosă și
poesii glumețe cu ilustrațiuni; Călinar
poștal; Serviciul telegrafic; Bani
deosebitelor țeri în asemănare cu ai
noștri; Scara taxelor de timbru; Tër-
gurile din Ungaria, Transilvania, Româ-
nia. Cuprinsul întregului călinar se
estinde pe 72 pag. format 8" și pe
lângă astea vre-o 32 pag. anunțuri.

Meseriașul român, foia pentru în-
vățătură și petrecere, întocmită pentru
meseriași și toți iubitorii de meserii;
apare în Brașov la 1 și 15 și a fiă-
cării lui și costă pe 3 luni 30 cr.; pe
an 1 fl. 20 cr. Anul IV. Redactor:
Bartolomeu Baiulescu.—Nr. 19 dela 1 (13)
Otomvre conține: Despre uscarea lem-
nelor; Industria ceramică șeu olăria
veche; Firmele măștrilor; Istoricul
fundării Asociațiunii pentru sprijinirea
învățecilor și sodalilor români mese-
riași; Sciri economice și industriale;
Multe și mărute; Diverse; Recepte fo-
lositoare; Glume; Bibliografia; Anunț etc.

DIVERSE.

O afacere cu sabia. Diarului „Deut-
sche Zeitung“ i-se scrie din Budweis,
că un casu forte trist s'a întâmplat
între doi oficeri și între redactorul dela
„Budweiser Zeitung“, domnul Hugo
Kraus. Locotenentul Carol Spur dela

regimentul 91 de infanterie urmări cu
sabia scosă un câne printr'o stradă
forte umblată, fiindcă cănele trecuse prin-
tre picioarele sale. În diarul „Budweiser
Zeitung“ se publică în privința asta
în poșta redacțiunii nise observațiuni
neplăcute, dér de loc vătămătoare, fără
ca să amintescă numele respectivului, ba
nici chiar caracterul său de oficer nu-l
pomeni, în fine nici nu era vorba de
vr'o persoană militară. Locotenentul Spur,
însotit fiind de sub-locotenentul de
Mülbe, se duse la redacțiunea diarului
„Budweiser Zeitung“ și luă pe redactorul
acelua pentru notița făcută în diaru la rș-
pundere. El numi lucrul acesta o „infamiă“,
redactorul rșpunde cu rezoluțiune această
vătămare. Atunci locotenentul dădu cu
bastonul în redactor, numindu-l pe
acesta „porc de câne“. Redactorul
Kraus pară lovitura și-i dădu locotenen-
tului câte-va palmi. Trăgându în tim-
pul acela sublocotenentul sabia afară,
și atacându-l și el pe redactorul,
acesta, când se vădu atacat din două
părți, pentru că și locotenentul trăsese
sabia, se retrase în edificiul redacțiunii,
înaintea căruia se întâmplase această
scenă. Din cauza acestei procederi a
oficierilor populațiunea este forte iritată.
Redactorul ușor rănit primi în de-
cursul zilei nenumărate manifestări de
simpatia.

Turnul Eiffel întrecut de altu turn.
Carol Kellog, conducătorul unei mar
fabrici de feru din Finlanda, a fost în-
sărcinat din partea mai multor capi-
tałiști din New-York, ca să lucreze un
plan pentru construirea unui mare turn
pe teritoriul expozițiunii din New-York.
Turnul acesta va ave să fiă mai mare
ca turnul Eiffel, avându a se ridica
până la o înălțime de 400 metri. Preli-
minarul de spese pentru construirea
giganticului turn este proiectat cu
două milioane dolari.

Necrolog. Susana Nasta născ.
Wallner, văduva de antreprenor și pro-
prietară de case, astăzi la 1 oră d. p.
și-a datu nobilul său suflet, după un
morb îndelungat, în etate de 61 ani,
în mâile Creatorului. Rămășițele pă-
măntesci ale scumpei defuncte se vor
astruca din casa proprie, strada Bruckenthal
Nr. 34, Lun în 2/14 Octomvre a.
c. la 4 ore d. p. în cimiteriul gr. or.
din suburbiul Iosefin. *Sibiu*, în 12 Oc-
tomvre (30 Septembrie) 1889.

Luisa Popescu născută *Nasta*, *Alecsan-
dru Nasta*, funcționar de bancă, *Victor
Nasta*, funcționar de bancă, ca fi. *Irina
Nasta* născută *Constantinides*, ca noră.
Mateu Savu, pretore. *Victor Popescu*,
advocat. *Iosif Popescu*, inginer, ca
giner.

Cursul pieței Brașov
din 15 Octomvre st. n. 1889.

Bancnote românești	Cump.	9.44	Vând.	9.46
Argint românesc	-	9.38	-	9.40
Napoleon-d'or	-	9.45	-	9.47
Lire turcesc	-	10.72	-	10.75
Imperial	-	9.72	-	9.75
Galbia	-	5.58	-	5.61
Scris. fonc. „Albina“	5 ¹ / ₂ %	101.—	-	102.—
Ruble rusești	-	98.50	-	99.—
Mărc germane	-	1.22	-	1.23
Discontul 6—8%	-	11.62	-	11.64

Cursul la bursa de Viena
din 14 Octomvre st. n. 1889.

Renta de aur 4%	-	99.10
Renta de hărtie 5%	-	95.50
Imprumutul căilor ferate ungare	-	114.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (1-ma emisiune)	-	99.90
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (2-a emisiune)	-	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	-	112.40
Bonuri rurale ungare	-	88.—
Bonuri croato-slavone	-	105.—
Renta de hărtie austriacă	-	93.90
Renta de argint austriacă	-	84.80
Renta de aur austriacă	-	110.10
Locuri din 1860	-	198.50
Acțiuni băncei austro-ungare	-	921.—
Acțiunile băncei de credit ungar.	-	316.25
Acțiunile băncei de credit austr.	-	305.—
Galben împărătesc	-	5.67
Napoleon-d'or	-	9.43
Mărc 100 imp. germane	-	58.37 ¹ / ₂
Londra 10 Livres sterlinge	-	119.40

Editor și Redactor responsabil:
Dr. Aurel Mureșianu.

„ALBINA“

Institutul de credit și de economii
FILIALA BRAȘOVŪ

primește depuneri spre fructificare cu Netto 5% fără nici o
subtrageră de dare, de asemenea și depuneri răsplătibile „à
vista“ cu 3 1/2%, și recomandă pentru plasarea de capitale

Scrisuri fonciare „Albina“ de 5%

cară oferă cea mai bună siguranță și cară se potă căpăta
la institutul după cursul de ȳi.

Informațiunii mai de aproape se potă lua ȳilnicul în
biroulul institutului, piața No. 90, dela 8—2 ȳre d. a.

Nr. 6175—1889.

54,2—1

PUBLICAȚIUNE.

Conformul planului de regulare aprobatul de inaltul locul, intenționeză comuna orășenească, ca să vëndă celorul ce vorul oferul mai multul pe terenulul între strada căldărarilorul și aceea a vămeli parțelele de clăditul Nr. 17 și 23.

Se provocă deci toțul reflectanții, ca până in 14 Noemvrie a. c. la prândul 12 ȳre să și așternă la economulul orășeneșcul Ernst Hintz ofertele in scrisul și sigilate, carul au ca să conțină 10% din prețulu de cumpărare oferitul, mai departe numărulul parțelei pe care voescul de a o cumpără precum și prețulu de cumpărare oferitul (in cifre și litere).

Ofertele au să conțină in fine dechiarățiunea cumcă oferentilorul le suntul cunoscutel condițiunile de ofertă și acele contractuale și că se supunul lorul necondiționatul.

Deschiderea comissionară a ofertelorul așternute se va întempla in 14 Noemvrie a. c. după prândul la 3 ȳre in oficiolatulul economicul orășeneșcul.

Până la ȳiuna deja amintitul se află condițiunile de oferte și contractul la oficiolatulul orășeneșcul economicul spre examinare din partea fiecărui.

Brașovul, 5 Octomvrie 1889.

Magistratulul orășeneșcul.

AVISUL onoratului publicul!

In depositulu de făină de Haronsecul alul lui

I. MOLNAR,

Brașovul, piața mare, tȳrgulu flosulu Nr. 22.

se potă căpăta o făină de pâne tȳrte frumôsă de calitatea cea mai bună. O singură probă este de ajunsul spre a se convinge despre calitatea ei și face superflul orul-ce laudă. Cu stimă

I. Molnar, proprietarul de moră.

Avisul d-lorul abonațil!

Rugăm pe d-nii abonațil ca la reinoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe couponul mandatulu postalul și numerul de pe fășia sub care au primitul ȳiarulul nostru până acuma.

Domnii, ce se aboneză din nou, să binevoiască a scrie adresa lămuritul și să arate și posta ultimă.

Totodată facemul cunoscutul tuturorul D-lorul abonațil, că mai avemul din anii trecutil numeril pentru complectarea colecțiunilor „Gazetel“, precum și câteva întregil colecțiunil, pentru caril se potă adresa la subsemnata Administrațiune in casul de trebuință.

Administraț. „Gaz. Trans.“

Mersulul trenurilorul

pe liniel orientale ale căii ferate de statul r. u. valabilul din 1 Octomvrie 1889.

Table with multiple columns showing train routes and schedules between cities like Budapest, Brașov, Sibiu, and Cluj. Includes sub-sections for various lines and specific train types.

Notă: Numeril încadratul cu linii grôsle însemnează ȳrele de noapte.